

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4XEObd/6/2017
Identifikačné číslo spisu:	9017200025
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:9017200025.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: E. T., nar. XX. N. XXXX, bytom H., o vymoženie 952,- eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5Er/281/2003, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 6CoE/106/2012, 6CoE/132/2012-47 z 21. novembra 2011 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- III. Povinný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné uznesením č. k. 5Er/281/2003-34 z 21. 11. 2011 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a na základe toho exekúciu zastavil. Zároveň uviedol, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia a po rozhodnutí o odvolaní súdnej exekútorky JUDr. Lucie Žužovej, Exekútorský úrad Michalovce proti uzneseniu tamojšieho súdu z 28. 12. 2010, č. k. 5Er/281/2003-21, ktorým jej súd priznal náhradu trov konania. Zastavenie exekúcie odôvodnil poukazom na § 58 ods. 1 a § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Konštatoval, že exekučným titulom v prejednávanej veci je notárska zápisnica označená v žiadosti súdneho exekútora. Mal za to, že oprávneným predložená notárska zápisnica nie je spôsobilým exekučným titulom v zmysle ust. § 41 ods. 2 Exekučného poriadku, lebo súhlas s jej vykonateľnosťou udelil za povinného advokát, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami povinného (§ 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Tohto zástupcu povinnému určil oprávnený vo vopred pripravenej formulárovej zmluve o úvere, ktorej súčasťou bolo aj splnomocnenie už obsahujúce meno splnomocnenca. Predmetné splnomocnenie je neplatné (§ 39 Občianskeho zákonníka) pre svoju neurčitosť a absenciu slobodnej vôle povinného pri výbere zástupcu. Neplatné splnomocnenie nevyvoláva žiadne právne účinky, v dôsledku čoho je predložená notárska zápisnica nulitný právny akt,

na podklade ktorého nemožno ďalej viesť exekúciu.

2. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 6CoE/132/2012, 6CoE/132/2012-47 z 21. 11. 2011 zrušil uznesenie č. k. 5Er/281/2003-21 z 28. 12. 2010 (výrok I.) a potvrdil uznesenie č. k. 5Er/281/2003-34 z 21. 11. 2011 (výrok II.). Odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé zdôvodnenie napadnutého rozhodnutia a v súvislosti s námietkami oprávneného doplnil, že pri zastupovaní povinného pri spisovaní notárskej zápisnice došlo k zjavnému porušeniu zákona, pretože za povinnú osobu uznala záväzok osoba, ktorej záujmy sú v rozpore so záujmami zastupovaného. Dodal, že išlo o neplatné splnomocnenie a preto odvolacie námietky v tom sme, že povinný mohol kedykoľvek plnomocenstvo odvolať nie sú opodstatnené. Neplatný právny úkon nemožno odvolať. Prvoinštančný súd správne zastavil exekúciu, pretože na splnenie podmienok je potrebné prihliadať v každom štádiu konania. Ďalej uviedol, že ak nie sú splnené zákonné podmienky na vedenie exekúcie, potom už nie je dôvod na vydávanie akýchkoľvek rozhodnutí, ktoré smerujú k výkonu exekúcie, a preto odvolací súd uznesenie č. k. 5Er/281/2003-21 z 28. 12. 2010 podľa ust. § 221 ods. 1 písm. i/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) zrušil.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie, ktorým žiadal uznesenia súdov nižších inštancií zrušiť a vec vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiadal dovolacie konanie prerušiť a predložiť Súdnemu dvoru Európskej únie ním špecifikované prejudiciálne otázky.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej „Najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)] po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

5. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01. 07. 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované a prípustnosť dovolania posudzoval podľa § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p.

6. Na odôvodnenie svojho záveru Najvyšší súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že nakoľko ide o dovolanie podané oprávneným v obdobnej veci, aká už bola v počte aspoň päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom bola v týchto konaniach podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania - viď konania vedené na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 7Cdo/174/2012, 6Cdo/459/2012, 4Oboer/79/2013, 4Oboer/56/2013, 4Oboer/85/2013, 4OboE/122/2013, 4Oboer/241/2013, 4OboE/73/2013, 4Oboer/101/2014, 4OboE/143/2013, 4Oboer/329/2013, 4Oboer/367/2013, 2ECdo/110/2013, 7ECdo/245/2013, 7CoE/81/2013, 5ECdo/30/2014, 3ECdo/12/2014, 3CoE/6/2014, 4ECdo/194/2014, 2ECdo/268/2014, 2CoE/177/2014, 1Oboer/285/2014, 1OboE/154/2014, 1Oboer/291/2014, 1OboE/159/2014, 4Oboer/4/2014, 4OboE/4/2014, 1Oboer/291/2014, 1OboE/159/2014, 8ECdo/152/2014, 8CoE/85/2014, 8ECdo/160/2014, 8CoE/90/2014, 8ECdo/205/2014, 8CoE/119/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne, a to tak vo vzťahu k zamietnutiu návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania oprávneného. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

7. So zreteľom na uvedené preto Najvyšší súd SR ako súd dovolací dovolanie oprávneného proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania. Návrh oprávneného na prerušenie konania dovolací súd ako nedôvodný zamietol podľa § 162 ods. 3 C. s. p..

8. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd SR neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania povinného rozhodne súd prvej inštancie (§

262 ods. 2 C. s. p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.